

Římská osada na Moravě. O prvních nálezech z r. 1925, týkajících se nálezu cihel a části zdiva, vyšly krom zmínek v denním tisku, tyto zprávy: *Jos. Dobiáš, Nález římských cihel u Mušova, Obzor praehistorický IV. 1925, str. 25 nn.;* *Jos. Matzura, Muschau a. d. Thaya — eine Station römischer Truppen, v Deutsch-maehrische Heimat 1925, str. 161 nn.;* *Karl Jüttner, Spuren einer roemischen Ansiedlung bei Muschau, 52. výroční zpráva st. reálného gymnasia v Mikulově;* *E. Nowotny* ve spisech Roemisch-germanischen Kommission sv. XV., str. 176; *A. Gnirs, Zum kartographischen Beiwerk in der Bilderchronik der Markussäule, Epitymbion Liberec 1927, str. 36 n.* — O výkopech lázní nalezených v září r. 1927 vyšly zatím jen předběžné zprávy *Vlad. Groha* v Lidových novinách 8. X. 1927, v Listech filologických LIV. 1927, str. 209 n. a v Historii (Milán) I., sešit 4.

V. G.

□□□

Valerij Pogorělov, O národnosti apoštolov Slavianstva. Bratislava, časopis učené společnosti Šafaříkovy, roč. I. (1927), č. 2, str. 183-193. Až dosud nenapadlo nikomu pochybovati o tom, že slovanští apoštolé Cyril a Metoděj nebyli Řekové, když jejich otec Lev byl byzantským drugariem (= plukovníkem). Pogorělov však uvádí přesvědčivé důvody pro názor, že byli rodilí Slované. Hlavní důvod jest ten, že z jejich překladu Písma sv. a bohoslužebných knih jest patrné, že řecký jazyk neovládali bezvadně tak, aby byli mohli všude smysl řeckého textu vyjadřovati slovansky. Ač nepodařeně přeložená místa řeckých předloh by bylo možno vykládati opačně, t. jejich nedostatečnou znalostí jazyka slovanského, zdá se mi, že Pogorělovu se podařilo ukázati na řadě příkladů, že naopak slovanští apoštolé dobře znali slovansky a méně řecky, že slovanština jim byla vlastním mateřským jazykem a řečtina že byla jazykem naučeným. Tomu dále nasvědčuje i několik příkladů, z nichž dlužno souditi, že si při překladě Písma vypomáhali latinským jeho překladem, Vulgatou. Tyto hlavní důvody pak se vzájemně zesilují důvody jaksi podružnými, které v zrcadle překladů Konstantinových a Metodějových nabývají velikého významu: Konstantin jakožto sestavovatel slovanského písma „projevuje tak dokonalé pochopení rozdílu mezi zvukovým systémem slovanským a řeckou fonetikou, že velice překvapuje dnešní jazykozpytné badatele, a že určil zvláštní transkripci takovým slovanským souhláskám, kterých ani Řekové, ani Němci nedovedli vyslovovati jako ж, з, с, ч м a jiné.“ Poněvadž nebyli rodilými Řeky, nýbrž Slovary, proto s takovou energií a obětavostí věnovali všechny své síly k vytvoření slovanské bohoslužby a k šíření křesťanské kultury mezi bratřími Slovary. Za velmi důležité pokládám, co Pogorělov praví o jejich slabé zaujatosti ve sporu mezi Cařihradem a Římem. Poněvadž nebyli Řeky, proto tak ochotně šli do Říma a hledali u papeže ochranu pro svou apoštolskou práci.